

[Gottschalck-Hansen.]

udstrakt beføjelse: „De nærmere regler for institutionens styrelse og virksomhed fastsættes af kirkeministeren.“ Jeg havde ikke nogen betænkelighed, hvis der i stedet for „kirkeministeren“ stod „Bodil Koch“, men selv om ministeren har haft jubilæum og forhåbentlig har en lang levetid — ikke som minister, det ønsker jeg ingenlunde, men ellers en mulighed for i lang tid at virke i det høje ting — så kunne der jo komme andre indehavere af dette fornemme embede, som man ville være noget betænkelig ved at give beføjelser. Jeg synes ikke, at ministre under nogen omstændighed skal have for langt et tøjslag, og man bør altid lovfæste, hvor langt deres beføjelse går. Den omstændighed, at der i bemærkningerne til paragraffen står, hvorledes ledelsen tænkes sammensat, er for mig at se ikke tilfredsstillende.

Jeg skal til slut gøre den bemærkning, at jeg synes, det er meget nænsomt og beskedent, hvis disse tal virkelig kan holde, som den højtærede minister lader omtale i bemærkningerne til lovforslagets § 3: mellem 500.000 og 550.000 kr. som engangsudgift og årlige driftsudgifter til mellem 250.000 og 300.000 kr. Mon ikke den højtærede minister er lidt for optimistisk og har været lidt for beskeden? Som finansudvalgsmedlem bliver man jo skeptiker. Jeg vil håbe og ønske, at det virkelig kan holde; det er tiltalende, og man bør befitte sig på det, men om det virkelig kan ske, derom har jeg altså min tvivl endnu.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger sige, at mit parti er velvilligt indstillet over for det foreliggende lovforslag, men jeg vil selvfølgelig gerne, at vi ser på enkeltheder i et udvalg.

Kirkegaard: Lovforslagets tekst er kort og for så vidt også meget klar, og hvis forslaget vedtages, er den højtærede kirkeminister bemyndiget til at oprette et efteruddannelsesinstitut for præster.

Præster har efter min mening en vanskelig opgave, og kan vi derfor ved en lovgivning som den, vi her behandler, eller ved andre ændringer i lovgivningen gøre opgaven eller opgaverne lettere, vil jeg og det radikale venstre gerne være med. Mine forudsætninger for at tage stilling til dette

lovforslag er næsten udelukkende erfaringer fra rene landkommuner, og det, jeg har erfaret, går, når jeg skal sige det meget kort og i øvrigt også ganske uhøjtideligt, ud på, at en præst i og for sig godt må være noget i retning af en aristokrat; i hvert fald må han godt have en rem af huden. Jeg savner måske et udtryk for, hvad jeg egentlig mener med denne helt personlige vurdering, men der er én ting, som en præst ikke så gerne må være: han må ikke være ufolkelig, for er han det, har han for små forudsætninger for at komme i kontakt med mennesker — og det kan han ikke undvære.

Jeg er ret tilbøjelig til at tro, at det ikke ville være nogen helt ringe efteruddannelse for en præst, hvis han, efter at studiet er endt, fik lejlighed til i en periode at blive lærer ved en højskole eller en tilsvarende skole. Hvis en student er hårdt optaget af studier og af eksamenslæsning i en lang år-række, er det ikke utænkeligt, at det kan komme til at gå noget ud over hans kendskab til hans medmenneskers tilværelse i den ganske almindelige hverdag, og jeg må gå ud fra, at det sker, meget ofte endda, at en præst kommer til at arbejde i et helt andet miljø end det, han har opholdt sig i i de første 25-30 år af sin tilværelse. Måske kommer det ikke lovforslaget så forfærdelig meget ved, men jeg er altså tilbøjelig til at tro, at det er værd at overveje at afkorte en præsts studietid en smule, f. eks. med 1 år, så at der blev bedre tid til den form for efteruddannelse, som jeg har nævnt, til i en periode at hæste nogle erfaringer ved en lærergering af den karakter, som jeg var inde på. Jeg tror, at en sådan periode ville give en præst gode erfaringer. Hvad hjælper det en præst, at han har den helt store viden — vi snakker somme tider om alverdens visdom — hvis han ikke har evnen til at få folk til at forstå, hvad han tror det drejer sig om? Det gælder i øvrigt ethvert menneske, som har påtaget sig den opgave at bistå andre på et eller andet område.

Jeg går som tidligere talere ud fra, at der forestår et udvalgsarbejde, og jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om yderst velvillig bistand i dette udvalgsarbejde. Jeg mener ikke, at vi skal gennemføre dette lovforslag, fordi staten har modtaget en gave. Det er en dårlig begrundelse; vi skal gennemføre loven, fordi vi trænger til den.